

ČESkoslovenská
socialistická
republika
(19)

ÚŘAD PRO VYNÁLEZY
A OBJEVY

POPIS VYNÁLEZU

K PATENTU

251058

(11) (B2)

(51) Int. Cl.⁴
B 26 B 21/22

(22) Přihlášeno 15 03 72
(21) (PV 1195-78)

(32) (31) (33) Právo přednosti od 31 08 71
(176547) Spojené státy americké

(40) Zveřejněno 18 09 86

(45) Vydáno 15 08 88

(72)
Autor vynálezu

DORION FRANCIS WILLIAM JR., HINGHAM PERRY ROGER LESLIE,
LYNNFIELD CENTER, NISSEN WARREN IRWIN, TOPSFIELD (Sp. st. a.),
POMFRET EDWARD E., NEWBURY (Velká Británie)

(73)
Majitel patentu

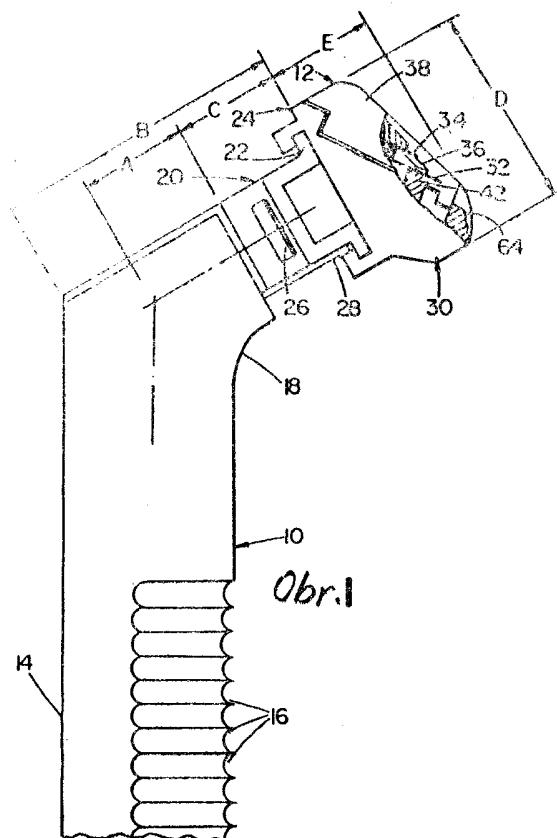
THE GILLETE COMPANY, BOSTON,
MASSACHUSETTS (Sp. st. a.)

(54) Nosič čepelek

1

Nosič čepelek tvořící nerozebíratelný celek se dvěma podlouhlými holicími čepelkami zajíštěnými ve vzájemně rovnoběžné poloze, přičemž břit druhé čepelky je ve směru řezu oproti vodicí čepelce přesazen a tečna mezi břitem (66) vodicí čepelky (32) a povrchem krytu (64) svírá s rovinami čepelek (32, 34) úhel (A_L) 20 až 32° a vytíná vzdálenost (S_L) 0,76 až 2,04 mm, přičemž rozteč mezi oběma břity (66, 68) je rovněž 0,76 až 2,04 mm a každý břit (66, 68) je vysunut o vzdálenost (E_E , E_L) 0,025 milimetru, představuje kompaktní člen, jehož povrchy definují předem stanovenou holicí geometrii, který se snadno zajistí na spolu zabírající držátko za vytvoření lehkého a přesto tuhého a vyváženého holicího strojku pohodlně použitelného a usnadňujícího holení na poměrně nepřístupných místech.

2

251058

Vynález se týká nosiče čepelek k holicímu strojku, přičemž tento nosič čepelek zajišťuje trvale předem určenou geometrickou polohu vůči krytu.

Byla navržena celá řada holicích strojků, jejichž principiální uspořádání se dosud používá. Jde o strojky, ve kterých čepelku s jedním nebo se dvěma ostřími si uživatel vkládá do držátka a o strojky s pouzdrem na určitou délku páskové čepelky, kde si uživatel další holicí délku posouvá sám. U jiných strojků se používá tělesa tvořícího kryt, v němž je čepelka trvale upevněna, čímž je zajištěna trvalá geometrická poloha mezi povrchem krytu a ostřím. Tento vynález se týká nového a zlepšeného nosiče čepelek, který ve stavu spojeném s držákem vytváří vyvážený, tuhý, kompaktní holicí strojek, s nímž se snadno manipuluje a který zajišťuje snadné a účinné holení.

Uživatelé holicích strojků dělají často přednost holicím strojkům s držákem s poměrně vysokou životností, kterého se používá s vyměnitelnými nosiči čepelek. Když se již nosič čepelek k použití nehodí, může být vyhozen nebo vrácen do části zásobního zařízení určeného pro zakládání použitých nosičů čepelek a k držátku s připojí jiný nosič čepelek. Tento vynález se týká takového nového, zlepšeného nosiče čepelek s upínací konstrukcí usnadňující připojení nosiče čepelek k držátku. Tento zlepšený nosič čepelek je ekonomicky využitelný a snadno a spolehlivě se připojí k držátku.

Vynález se týká nosiče čepelek, sestávajícího z jedné nebo z několika podlouhlých roviných čepelek trvale namontovaných v pevné poloze mezi krytkou a základním členem a z kluzátka, umístěného v témže směru jako čepelka nebo čepelky a upraveného k záběru s doplňujícím zařízením na držátku holicího strojku k rozebíratelnému zajištění nosiče čepelek na držátku. Kluzátko je s výhodou vytvořeno v základním tělese a má dva výstupy, které vystupují podél délky tělesa nosiče čepelek rovnoběžně s ostřím čepelky a povrchem krytky. Nosič čepelek je připojitelný k zabírající příslušné součásti na držátku, které sestává z rukojeti, na níž je příčně uspořádána připojovací konstrukce. Nosič čepelek se s výhodou k držátku připojuje vhodnými přírubami držátko, zasedajícími do kluzátka nosiče čepelek například příčným kluzným pohybem nebo zachycením přírubových částí do výstupku v nosiči čepelek.

Předmětem vynálezu je tedy nosič čepelek tvořící nerozebíratelný celek se dvěma podlouhlými holicími čepelkami zajištěnými ve vzájemně rovnoběžné poloze, přičemž břít druhé čepelky je ve směru řezu oproti vodicí čepelce přesazen, který je vyznačený tím, že tečna mezi břitem vodicí čepelky a povrchem krytu svírá s rovinami čepelek úhel 20 až 32° a vytíňá vzdálenost 0,76 až 2,04 mm, přičemž rozteč mezi obě-

ma břity je rovněž 0,76 až 2,04 mm a každý břít je vysunut o vzdálenost 0,025 mm.

S výhodou je úhel tečny břitu vodicí čepelky 26° a úhel tečny břitu druhé čepelky 23°; rozteč břitů je s výhodou 1,5 mm a vzdálenost mezi ochranným povrchem a břitem vodicí čepelky je s výhodou 1,5 mm.

Mezi čepelkami trvale namontovanými v pevně rovnoběžné poloze mezi krytkou a základním členem je distanční vložka mající napříč uspořádané zoubky vystupující dopředu ve směru břitů čepelek, přičemž prostor mezi těmito zoubky ponechává otvory k průchodu nosičem čepelek, které vedou na jeho vnější povrch.

Zařízení, sloužící k trvalému upnutí podlouhlých roviných čepelek a k jejich udržení v pevně navzájem rovnoběžné poloze mezi krytkou a základním členem nosiče, zaručuje, že úhel svíraný tečnou mezi břity obou čepelek a rovinou druhé čepelky je menší než úhel mezi tečnou k břitu vodicí čepelky a k povrchu krytu.

Předností a pokrokovostí nosiče čepelek podle vynálezu je, že nosič představuje kompaktní člen, jehož povrhy definují předem stanovenou holicí geometrii a snadno se zajistí na spolu zabírající držátku, čímž se vytvoří lehký a přesto tuhý a vyvážený holicí strojek, kterého se pohodlně používá a který usnadňuje holení na poměrně nepřístupných místech.

Spojovací zařízení pro připojení nosiče čepelek k držátku holicího strojku sestává s výhodou z kluzátek, upravených ke kluznému zachycení nosiče čepelek a připojovací konstrukce na držátku strojku, sestávající z rovnoběžných a od sebe vzdálených kolejniček.

Kolejničky jsou s výhodou opatřeny párem přírub, obrácených směrem ven, umístěných v téže rovině, ležící pod úhlem 25 až 45° k podélné ose držátko.

Držátko s výhodou zahrnuje západku, která zapadá do povrchu nosiče čepelek a tím brání příčnému pohybu nosiče čepelek na připojovací konstrukci držátko.

Předmětem vynálezu je znázorněn na výkresech, kde obr. 1 je bokorys holicího strojku včetně nosiče čepelek podle vynálezu; obr. 2 je perspektivní pohled na holicí strojek znázorněný na obr. 1; obr. 3 je půdorys nosiče čepelek použitého v holicím strojku znázorněném na obr. 1 a 2; obr. 4 je řez 4—4 z obr. 3; obr. 4A je zvětšený perspektivní pohled na součásti nosiče čepelek použitého u holicího strojku znázorněného na obr. 1 až 4 a obr. 4B je zvětšený pohled na část nosiče čepelek z obr. 3, 4, 4A a znázorňuje geometrické vztahy.

Holicí strojek podle vynálezu sestává z držátko 10 a nosiče čepelek 12. Držátko 10 sestává z rukojeti 14 o délce 108 mm, má převážně čtvercový průřez s měrným ukojením v podélném osovém směru. Drážky 16 na části rukojeti 14 usnadňují uživateli

držení. Na horní části rukojeti 14 je krček 18, který vyčnívá směrem do středu a směrem ven z horního konce rukojeti 14 pod úhlem 120° k ose rukojeti 14, takže konečný povrch krčku 18 je vysunut o vzdálenost $A = 9,4$ mm od osy rukojeti. Ke konečnému povrchu krčku 18 je připevněna upínací hlava 20, přičně uspořádaná, mající dvě přírubi nebo kolejničky 22, směrující směrem ven, jejichž vnější povrch tvoří vztažnou rovinu 24, která je kolmá k ose krčku 18. Vztažná rovina 24 je vzdálena o délku $B = 14$ mm od spojení krčku 18 s rukojetí 14 a o vzdálenost $C = 5$ mm nad čelem krčku 18. V základně upínací hlavy 20 jsou vytvořeny dvě boční drážky 26 po obou stranách bodu připojení ke krčku 18. Pružná deska 28 působí jako pružná západka a zapadá do kolejničky 22 upínací hlavy 20, čímž upevňuje nosič čepelek na držátku 10.

Spolu zabírající nosič čepelek 12 má přičnou délku 30 mm, šířku $D = 10,8$ mm a tloušťku $E = 5,8$ mm a je tvořen základnou 30, vylisovanou z rázuvzdorného polystyrenu, na níž spočívají dvě čepelky 32, 34, mezi nimiž je distanční vložka 36, takže břity holicích čepelek jsou udržovány v poloze vzájemně od sebe vzdálené, rovnoběžné a přesazené. Krytka 38, rovněž vylisovaná z vysoce rázuvzdorného polystyrenu, má kolíky 40 (obr. 4), které pronikají otvory v čepelkách, v distanční vložce 36 a v základně 30 a mají hlavy pečované za studena k zajištění čepelek a distanční vložky na základně 30.

Základna 30 tvoří horní opěrnou plochu 42, na níž spočívá vodicí čepelka 32 a má čelní stenu 44 a zadní stenu 46. Mezi čelní a zadní stěnu 44, 46 je pět žeber 48 a jejich dolní plochy 50 tvoří rovinu skloněnou k opěrné ploše 42 pod úhlem 35° . Otvory 52 souhlasí s otvory v čepelce 42 a umožňují produktum holení odcházet základnou 30 z holící oblasti. Směrem dolů, kolmo k povrchu 50, jsou dva oddělené výstupy 54, z nichž každý má na svém spodním konci přírubu 56, která vystupuje směrem dovnitř o 0,46 mm, čímž tvoří výstupek ve formě drážky 58 o výšce 0,66 mm. Mezi přírubami 56 je mezera 6,2 mm. Vrub 60 v čelní přírubě 56 je široký 1 mm a 1 mm hluboký.

Žebrové výstupy 62 na přední straně slěny 44 nesou přičný kryt 64, jehož povrch je o 5,86 mm nad povrchem 50 (rozměr E obr. 1) a jestliže je nosič čepelek 12 připojen k držátku 10, je tento povrch vzdálen 15,2 mm od čelního povrchu horního konce rukojeti 14.

Podrobněji je nosič čepelek zřejmý z obr. 4A. Základna 30 má rovinou opěrnou plochu 50a, v níž je vytvořena řada čtyř zajišťujících otvorů 52a a řada čtyř odpadních drážek 52. Vzadu vystupuje ze základny 50 svislá plocha 56a, v níž jsou dva výrezy 58a, a svislá plocha 60a ve předu základny

50a. Na obou koncích základny 50a jsou zářezy 62a a čela 48 rozprostírající se dolů a dopředu po obou koncích základny 50a. Konstrukce krytu 64 se rozprostírá mezi dopředu se rozšiřujícími částmi čel 48 a je v prostonovém vztahu k čelní stěně 60a základny 30. Žebra 48, která vyčnívají směrem dopředu z čelní stěny 60a ke krytu 64 zvyšují tuhost krytu a vytvářejí odpadní drážky mezi povrchem 62 a krytem. Po obou stranách krytu je svislá referenční plocha 68. Směrem dolů od dolního konce základny 30 na jejím čelním a zadním konci jsou výstupky, které tvoří přírubu 56, vystupující směrem dovnitř, a tvoří se spodním povrchem základny dvě rovnoběžné protilehlé drážky, které jsou uzpůsobeny k zachycení kolejniček 22 držátka k uchycení nosiče čepelek k tomuto držátku. Pružná destička 28 zapadá do vrubu v přední přírubě 56 a brání nosiči čepelek v přičném pohybu.

Geometrie nosiče čepelek z obr. 3, 4 a 4A je znázorněna na obr. 4B. První referenční osa 150a je vedena z břitu 68 zadní čepelky 34 k bodu dotyku 152a na krytu 64 a kolmá vzdálenost E_L , vymezená břitem 66 vodicí čepelky 32 a touto osou, je „vysunutí“ této čepelky. Podobná referenční osa 154a je vedena břity 66 vodicí čepelky 32 k bodu dotyku 156a na povrchu krytu 38 a kolmá vzdálenost E_F , vymezená břitem 68 další čepelky 34 tvoří „vysunutí“ další čepelky. Další veličinou, užitečnou při definování geometrie holení, je „úhel sklonu čepelky“, který u vodicí čepelky 32 je dán úhlem A_L sevřeným osou 158a (caž je vztažná osa, která půlí úhel břitu 66 vodicí čepelky 32) a osou 160a, spojující břit 66 čepelky 32 s bodem dotyku na krytu 64 (tentot bod je poněkud posunut oproti bodu 152a). Další zajímavou veličinou je „rozteč“, což je vzdálenost mezi břitem a opěrným bodem před touto čepelkou. Pro vodicí čepelku 32 s břitem 66 je rozteč označena S_L , zatímco rozteč S_F pro zadní čepelku 34 je vzdálenost mezi jejím břitem 68 a břitem 66 vodicí čepelky 32.

Nosič čepelek na obr. 4B má úhel sklonu A_L vodicí čepelky 32 26° , úhel sklonu A_F následující čepelky 34 $22^\circ 50'$; vysunutí E_L a E_F každé čepelky je 0,38 mm; S_L je 1,5 mm a S_F je asi 1,58 mm.

Strojek může mít samozřejmě mnoho jiných tvarů, než je popsáno pro uvedené speciální provedení. Alternativně mohou existovat například konstrukce s více než dvěma čepelkami. Mohou být také roviny jedné nebo několika po sobě následujících čepelek skloněny pod různými úhly oproti vodicí čepelce. Geometrie nosiče čepelek může být použita s různou úpravou držátek. Ačkoliv je výhodné vyměňovat nosiče čepelek, je zřejmé, že holící strojek může být proveden jako zařízení, u něhož držátko a nosič čepelek tvoří jeden kus.

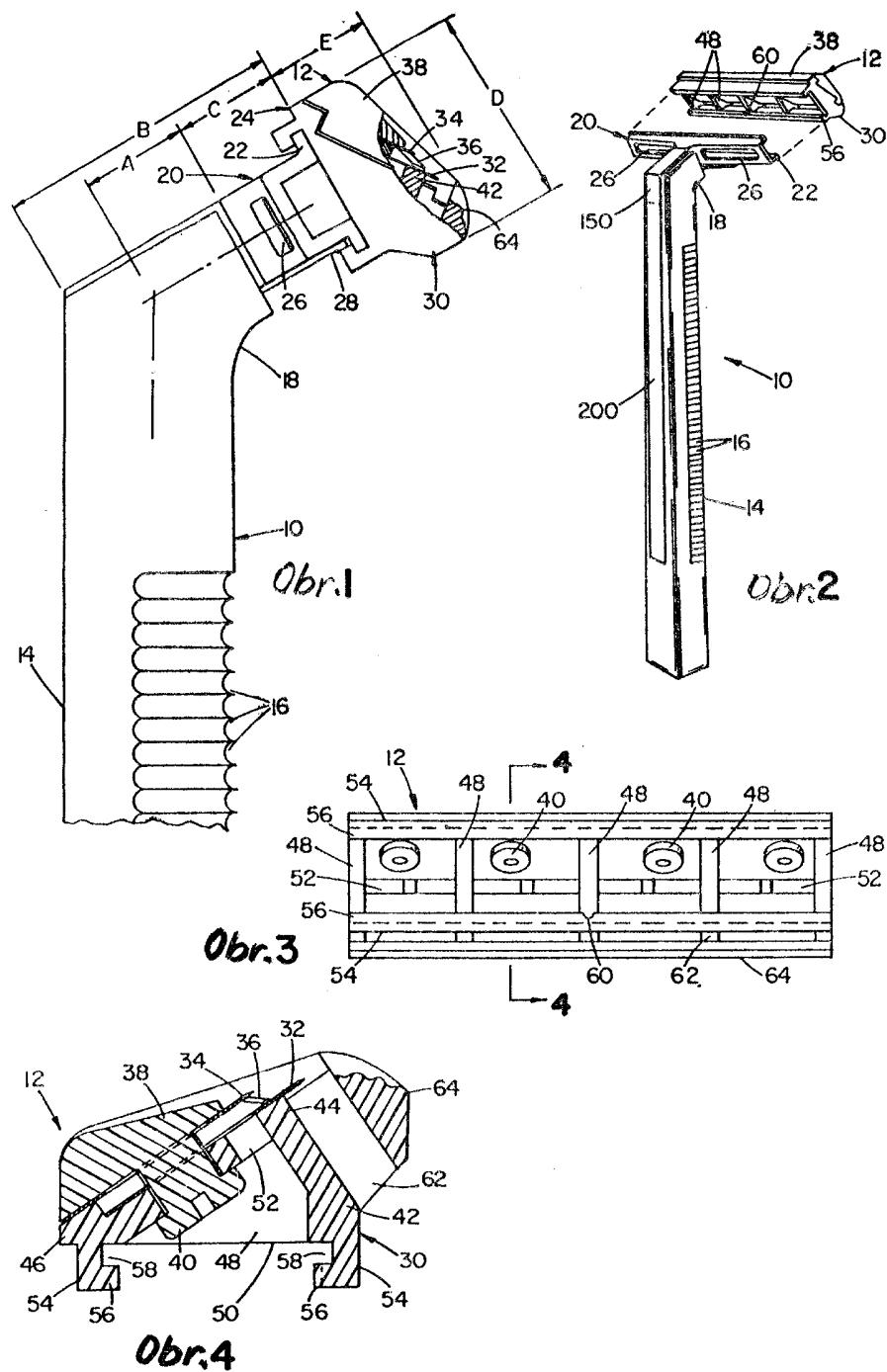
PŘEDMĚT VYNÁLEZU

1. Nosič čepelek tvořící nerozebíratelný celek se dvěma podlouhlými holicími čepelkami zajištěnými ve vzájemně rovnoběžné poloze, přičemž břít druhé čepelky je ve směru řezu oproti vodicí čepelce přesazen, vyznačený tím, že tečna mezi břitem (66) vodicí čepelky (32) a povrchem krytu (64) svírá s rovinami čepelek (32, 34) úhel (A_L) 20 až 32° a vytíňá vzdálenost (S_L) 0,76 až 2,04 mm, přičemž rozteč mezi oběma břity (66, 68) je rovněž 0,76 až 2,04 mm a každý břít (66, 68) je vysunut o vzdálenost (E_F , E_L) 0,025 mm.

2. Nosič čepelek tvořící nerozebíratelný celek se dvěma podlouhlými holicími čepelkami podle bodů 1 a 2, vyznačený tím, že (A_L) tečny břitu vodicí čepelky (32) je 26° a úhel (A_F) tečny břitu druhé čepelky (34) je 23°.

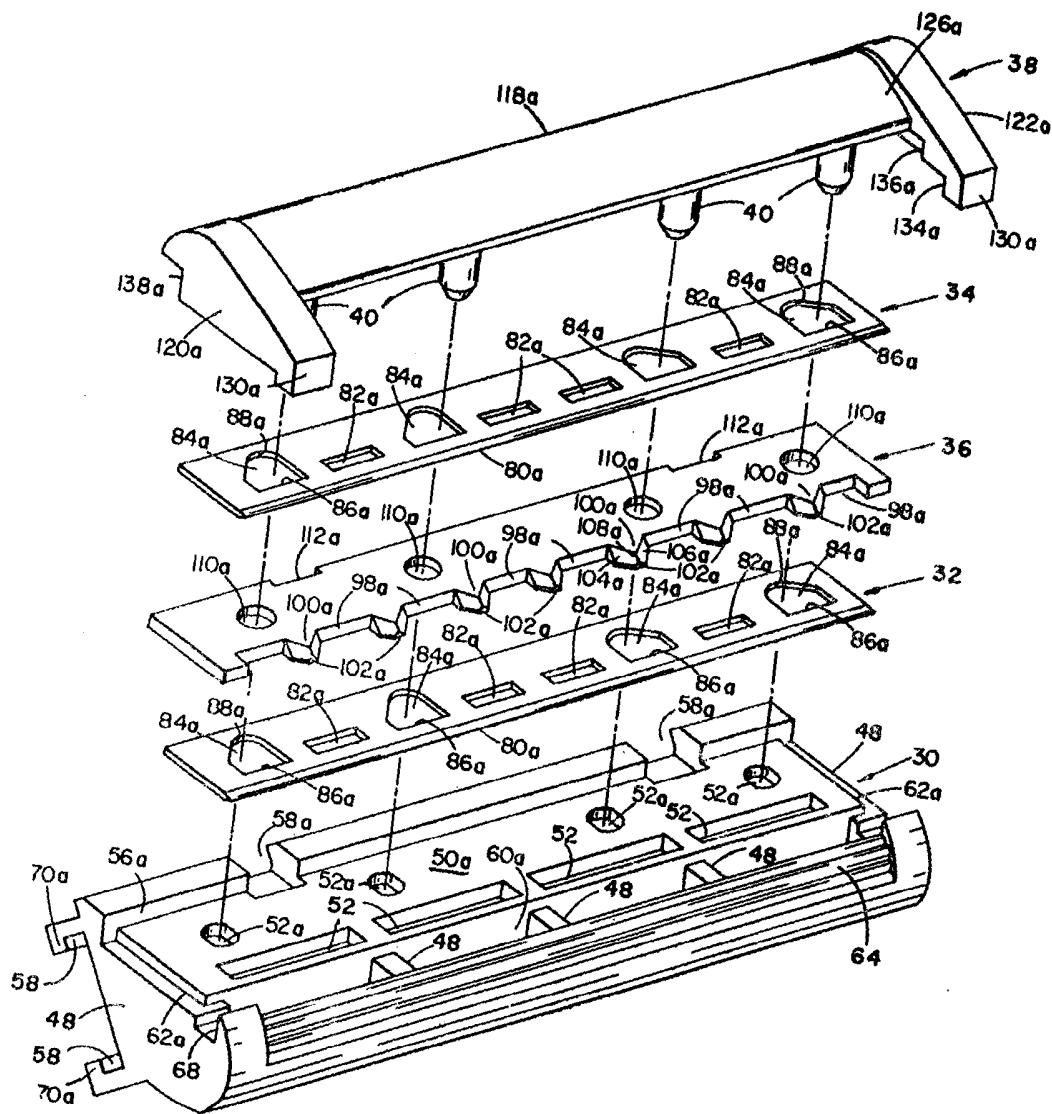
3. Nosič čepelek tvořící nerozebíratelný celek se dvěma podlouhlými holicími čepelkami podle bodů 1 a 2, vyznačený tím, že rozteč (S_F) břitů (66, 68) je 1,5 mm a vzdálenost (S_L) mezi ochranným povrchem (64) a břitem (66) vodicí čepelky (32) je 1,5 milimetru.

3 listy výkresů

251058

Obr. 4A

Obr. 4B

